OŚRODEK DOKUMENTACJI ZABYTKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

1. Obiekt

BUDYNEK SZKOLNY – UL. LUTOSŁAWSKIEGO 23

2. Czas powstania

1887-1889

3. Miejscowość

SŁUPSK

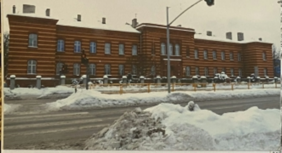

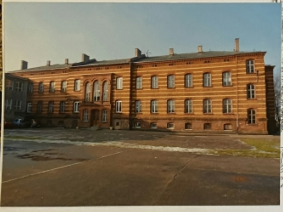

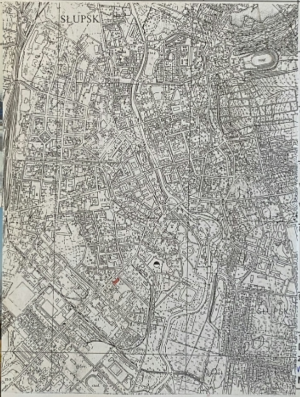

4. Adres

ul. Lutosławskiego 23

nr hipoteczny
działka nr 621/5

5. Przynależność administracyjna

województwo POMORSKIE
powiat SŁUPSKI
gmina SŁUPSK

6. Poprzednie nazwy miejscowości

niem. do 1945 r. – Stolp in Pom.

7. Przynależność administracyjna
przed 1. VI .1975r.
woj. koszalińskie, powiat słupski
do 1. I .1999 r.
woj. słupskie, powiat słupski

8. Właściciel i jego adres

Gmina Miejska Słupsk

9. Użytkownik – zarząd trwały

Szkoła Podstawowa Nr 1 w Słupsku

10. Rejestr zabytków
Decyzja nr PWKZ.R.4190/1/748/2010
z dn. 21.04.2010r. i decyzja PWKZ
nr ZND.5140.13-4.2022.KM z dn. 17.10.2022r.
Nr rejestru zabytków: A - 1861

---

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Budynek przy ul. Lutosławskiego 23 został wzniesiony na w latach 1887-1889 jako budynek fundacji na rzecz ludzi biednych i samotnych, założonej 5 czerwca 1841r. przez generała armii pruskiej Alexandra von Lettow z Pomyska Wielkiego. W budynku znajdowały się mieszkania dla ubogich wraz z przynależnymi do budynku ogródkami (dzisiejszy teren sportowy szkoły). Budynek swoją funkcję pełnił aż do roku 1940, kiedy to w budynku umieszczono przymusowych robotników. Po 1945r. podjęto decyzję o zaadaptowaniu budynku na potrzeby szkolne. Zmieniono układ funkcjonalny, likwidując podziały pomiędzy mieszkaniami i tworząc klasy szkolne.

W roku 1959 nastąpiła rozbudowa szkoły o nowe skrzydło od strony południowej budynku. Rozbudowa nie spowodowała większych uszkodzeń historycznej substancji obiektu, rozebrano jedynie fragment ściany zewnętrznej południowo-zachodniego narożnika tworząc tym samym przejścia do „nowej" części szkoły. Pozostałe elementy (układ komunikacyjny, dekoracje wewnętrzne ścian korytarzy, stolarka drzwiowa wejścia głównego, sieni, klatki schodowej, stolarka okienna elewacji i klatki schodowej oraz sieni) pozostały bez zmian, aż po dzień dzisiejszy.

Bryła obiektu jak i dekoracje architektoniczne odznaczają się renesansowym charakterem. Poprzez zastosowanie ceramicznego materiału okładzinowego elewacji, charakterystycznego dla budynków użyteczności publicznej, wzbogaconego przez ułożenie w dwukolorowe pasy zyskał niepowtarzalną formę kompozycji kolorystycznej.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Budynek obecnie o pełniący funkcję obiektu oświatowego, **położony** jest na południowym zachodzie od terenu historycznego miasta lokacyjnego, w lewobrzeżnej części miasta przy głównym ciągu komunikacji (Poznań – Gdańsk), po południowej stronie ul. Lutosławskiego. Budynek zlokalizowany jest wzdłuż ulicy Lutosławskiego na narożnej działce z ulicą F. Chopina, w luźnej zabudowie (budynek wolnostojący), fasadą zwrócony w kierunku północnym (wejście główne od strony ul. Lutosławskiego). **Rzut** budynku tworzą dwie części: „stara" szkoła - trójtraktowa na rzucie wydłużonego prostokąta z narożnymi ryzalitami w trakcie frontowym i w partii środkowej oraz „nowa" szkoła – trójtraktowa na rzucie prostokąta. Poniższy opis odnosi się „starej" części szkoły czyli pierwotnej bryły budynku. W skrajnych ryzalitach budynku oraz znajdują się klatki schodowe na całej wysokości budynku, jak również w środkowym ryzalicie – sień od strony północnej ze schodami na parter i przejściem na poziom piwniczny oraz z reprezentacyjna klatka schodowa w trakcie południowym.

Bryła: budynek dwukondygnacyjny, podpiwniczony. Bryła zwarta z ryzalitami w skrajnych osiach budynku i ryzalitem w środkowej części budynku, podkreślającym wejście do budynku. Dach dwuspadowy w części głównej i czterospadowym w skrajnych ryzalitach. **Ściany** budynku murowane z cegły pełnej. **Stropy** ceramiczne, odcinkowe na każdej z kondygnacji z wyjątkiem stropu nad druga kondygnacją – strop drewniany. **Więźba dachowa** drewniana o konstrukcji płatwiowo-belkowej, zmieniony kąt dachu nad środkowym ryzalitem poprzez dodanie dodatkowych fragmentów płatwi. **Pokrycie dachu:** wtórne, papa na lepiku, pierwotnie ceramiczne. **Posadzki**: wtórne – lastriko i płytki gresowe z wyjątkiem posadzek w bocznych klatkach schodowych, które są wykonane z płytek ceramicznych (kwadratowe w kolorze piaskowym, czarnym i ceglastym). **Schody:** zewnętrzny stopień wejścia głównego kamienny, granitowy, schody od strony południowej analogiczne. Schody od strony zachodniej jednobiegowe betonowe. Schody w ryzalitach bocznych w budynku dwubiegowe, wspornikowe wykonane ze stopni kamiennych – granitowych. Bieg schodów w sieni oraz schody bocznych klatek schodowych z balustradami żeliwnymi, ażurowymi (z motywami roślinnymi w sieni) i z drewnianym pochwytem. Schody w środkowym ryzalicie kamienne, granitowe policzkowe od dwubiegowe rozkładowe. Balustrada schodów głównych pełna murowana z drewnianym profilowanym pochwytem, po drugiej stronie biegów na ścianie drewniane poręcze toczone.

Stolarka drzwiowa zewnętrzna do budynku pierwotna: Wejście od strony północnej - drzwi dwuskrzydłowe, drewniane o konstrukcji ramowo płycinowej zamknięte półokrągłym naświetlem – łuk pełny podzielony symetrycznie słupkiem w kształcie półkolumienki w kształcie powtórzonym na listwie przytykowej skrzydeł drzwi głównych. Obecnie od 1/3 wysokości drzwi od strony zewnętrznej obite deskami. Wejście od strony południowej – drzwi dwuskrzydłowe zamknięte łukiem odcinkowym ze słupkiem listwy przytykowej jak w drzwiach od strony północnej, dolna płycina w wysokości 1/3 pełna z ramiakami i środkowo umiejscowioną płyciną imitującą stożkowy kaboszon, pozostała część skrzydeł drzwi przeszkolona (szklenie wtórne). Drzwi na poziom piwnic wtórne stalowe od strony południowej, pozostałe drewniane jednoskrzydłowe pierwotne o konstrukcji ramowo płycinowej o wykroju prostokąta zamknięte łukiem odcinkowym z niewielkim przeszkleniem. **Stolarka drzwiowa wewnętrzna**: drzwi z sieni na korytarz do korytarza głównego to dwuskrzydłowe drzwi o wykroju prostokątnym o konstrukcji ramowo płycinowej z dolna częścią pełną, a w 2/3 przeszklone. Szklenie dzielone wąskimi szczeblinami tworzy geometryczny układ „kratki" przy krawędziach skrzydeł drzwi. W ramkach szklenie z piaskowanego szkła witrażowego w motywy roślinne (liść winorośli z owocami), w kwadratowych polach kolorowe szkło witrażowe (czerwone). Zachowane pierwotne klamki i szyldy. Drzwiom towarzyszy jednoskrzydłowa stolarka okienna kształtowana jak drzwi z powtórzeniem elementów zdobniczych w szkleniu. Ponadto do pomieszczeń prowadzą drzwi pełne o konstrukcji ramowo płycinowej dzielone na sześć płycin, środkowa wyższa, ościeżnice drewniane profilowane. Drzwi wejścia do piwnicy z klatki głównej od strony południowej drewniane dwuskrzydłowe o konstrukcji ramowo płycinowej (obecnie obite blachą). Górna cześć 1/3 wysokości przeszklona ze szczeblinami obwodowymi jak drzwi w sieni. Nad drzwiami znajduje się dekoracyjna płaskorzeźba zamknięta odcinkowym łukiem. Znajdują się na niej poziome girlandy związane wstążką w kokardę.

c.d. na załączniku nr 1

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 1.**

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 1.**

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
SŁUPSK	Budynek szkolny – ul. Lutosławskiego 23	c.d. części opisowej, rzut parteru budynku i dokumentacja archiwalna

Drzwi w piwnicy drewniane, pierwotne o konstrukcji deskowo listwowej na zawiasach pasowych oraz dwuskrzydłowe o konstrukcji ramowo płycinowej podzielone na trzy płyciny. **Stolarka okienna** w części wymieniona na nową (piętra) z pvc dzielona na krzyż (jak podział pierwotny). Stolarka okienna w piwnicy to okna o konstrukcji krosnowej dwuskrzydłowe zamknięte łukiem odcinkowym, bez dodatkowych podziałów. Pierwotna stolarka okienna na piętrach powtarzalna, okna o wykroju prostokąta zamknięte łukiem odcinkowym, o konstrukcji skrzynkowej dwupoziomowe dwudzielne w tzw. kształcie krzyża. Słupek ukształtowany w postaci półkolumienki osobno kształtowany dla listwy przytykowej skrzydła okiennego i naświetla. Ślemię delikatnie rozrzeźbione. Okna w środkowym ryzalicie zarówno od strony północnej i południowej to okna o wykroju wydłużonego prostokąta zamknięte łukiem pełnym. Od strony północnej stolarka wtórna z pierwotnym podziałem Trzypoziomowym dwudzielna, naświetle półkoliste z trzema promieniście ułożonymi szczeblinami dzielącymi naświetle na równe pola. Podobnie ukształtowana stolarka od strony południowej, jednakże pierwotna z pozostałościami drobnego podziału w skrzydłach (ramki jak w oknach wewnętrznych sieni) i szklenia szkłem witrażowym w kolorze granatowym w skrajnych oknach (trzy okna , środkowe szersze) i czerwonym w oknie środkowym. Na poddaszu niewielkie okna o konstrukcji krosnowej jednodzielne. **Wystrój architektoniczny elewacji powtarzalny:** wszystkie elewacje wykonane są z cegły licowanej, cokół z czerwonej cegły oddzielony od pozostałej części elewacji wydatnym gzymsem. Pozostała część elewacji dwukolorowa: czerwone pasy przedzielone są węższymi paskami z cegły w kolorze piaskowo żółtym, podokienne parapety z czerwonej cegły wykonane jako gzyms ząbkowany, nadproża okienne uskokowe do wewnątrz z czerwonej cegły, płaskie. Pod okapem elewacji znajduje się wydatny ceglany czerwony gzyms okapowy z konsolkami oraz fryz dwupoziomowy. W jego powierzchni znajdują się okienka strychowe oddzielone płycinami uzupełnionymi ceramicznymi kształtkami płaskorzeźbionymi z motywem kwiatowym, odcięte rzędem czerwonych i żółtych cegieł. **Elewacja północna** symetryczna ze skrajnymi jednoosiowymi ryzalitami i środkowym trójosiowym (środkowa oś to pseudoryzalit z portykiem i trzema oknami nad nim), Elewacja dwukondygnacyjna ze strychem, 17-osiowa na parterze i 19-osiowa na poziomie piętra. trójosiowa, otynkowana, dekoracje w narzucie tynkowym, poddasze użytkowe. Na poziomie I i II-giej kondygnacji otwory okienne o wykroju prostokąta zamknięte łukiem odcinkowym, w ryzalicie środkowym na poziomie II kondygnacji zamknięte łukiem pełnym. Na poziomie piwnic otwory okienne (znajdujące się w osi pozostałych na elewacji), o wykroju kwadratu zamknięte łukiem odcinkowym. Na poziomie poddasza w osiach otworów okiennych położonych poniżej, kwadratowe niewielkie otwory okienne. Środkowy ryzalit posiada dodatkowy wystrój architektoniczny, w jego szerokości na poziomie gzymsu okapowego pod okienkami strychowymi znajduje się poniżej kolejne gzymsowania z konsolkami oraz fryz z naprzemiennie ułożonymi cegłami pod kątem 45 stopni. Następnie na całej szerokości ryzalitu znajduje się wklęsła prostokątna powierzchnia z widocznymi pozostałościami po literach. Poniżej trzy okna i portyk są nieco cofnięte i wykonane w czerwonej cegle. Cofnięcie od góry akcentuje fryz konsolowy. Trzy okna zwieńczone są półkolistym gzymsowaniem schodzącym do pilastrów znajdujących się pomiędzy oknami, ostanie łuki zakończone są stożkowymi zwornikami. Pod otworami okiennymi znajduje się szeroki fryz z ząbkowym gzymsem i skośnie ułożonymi cegłami w ramce. Poniżej portal wejściowy ma prosta formę architektoniczną, są to płaskie pilastry zwieńczone belkowaniem z konsolkami i dwustopniowym łukiem podkreślającym wykrój otworu drzwiowego. Nad oknami I-szej kondygnacji środkowego ryzalitu budynku znajdują się nisze podkreślone cofniętym łukiem czerwonej cegły. Znajdują się w nich płaskorzeźby przedstawiające dwie tarcze herbowe: Alexandra von Lettow oraz jego żony Babary von Zitzewitz – założycieli fundacji i fundatorów tego obiektu. **Elewacja południowa** symetryczna 19-osiowa pierwotnie, późniejsza dobudowa od strony zachodniej zasłoniła pierwotną elewację w trzech skrajnych osiach. Na osi ryzalit pięcioosiowy z trójosiowym pseudoryzalitem na wysokości przyziemia i parteru z gzymsami zwieńczającym i międzykondygnacyjnym. Na parterze wejście o wykroju prostokąta zwieńczony łukiem odcinkowym, po bokach otwory okienne o wykroju prostokąta zamknięte łukiem odcinkowym. Poziom przyziemia w ryzalicie przebudowany, asymetryczny, od strony zachodniej otwór drzwiowy, od wschodniej niewielki otwór okienny. W ryzalitach skrajnych (wschodnim) na poziomie przyziemia otwór okienny większy niż pozostałe o wykroju prostokąta zamknięty łukiem odcinkowym. W skrajnych osiach przesunięcie poziomów z uwagi na wewnątrz znajdująca się klatkę schodową, w osi znajdują się trzy otwory okienne jak na pozostałych kondygnacjach. W tej osi brak okien ze strychu. **Elewacja wschodnia** czteroosiowa w przyziemiu z wejściem w 1 osi, w 2,3 osi zblokowane dwa otwory okienne o wykroju prostokąta zwieńczone łukiem odcinkowym, w czwartej osi (ryzalit) powielony otwór okienny. **Elewacja zachodnia** analogiczna do elewacji wschodniej. Dodatkowym elementem są schody zewnętrzne prowadzące na poziom parteru. **Wyposażenie**: Wewnątrz budynku w części korytarza poprzecznej strefy komunikacyjnej na kondygnacjach nadziemnych znajdują się płaskie pilastry z głowicami zdobionymi liściem akantu. Klatka schodowa oddzielona jest od korytarza zestawem stolarki okiennej i drzwiowej z pozostałości szklenia witrażowego i szkła piaskowanego z motywami florystycznymi. Stolarka okienna głównej klatki schodowej posiada pozostałości szklenia witrażowego w kolorze czerwonym i granatowym. Nad drzwiami wejściowymi do piwnicy od strony głównej klatki schodowej znajduje się płaskorzeźba z poziomo ułożonych girland związanych kokarda. Sień budynku wzbogacona jest wewnętrznym wystrojem architektonicznym: obelkowaniami podpartymi płaskimi pilastrami (renesansowy podział ścian). Ponadto ważnym elementem zdobniczym są balustrady schodów w sieni i klatkach bocznych. **Instalacje**: wod.-kan, elektryczna.

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Marcin Palacz, listopad 2010 r.

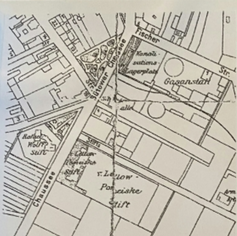

Mapa fragmentu Słupska, 1911 r.

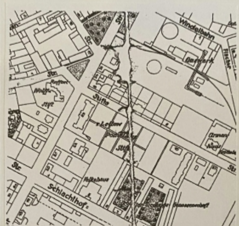

Mapa fragmentu Słupska, 1933 r.

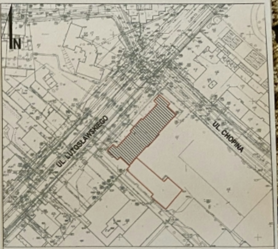

PLAN SYTUACYJNY
SKALA 1:2000

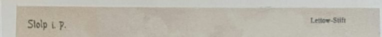

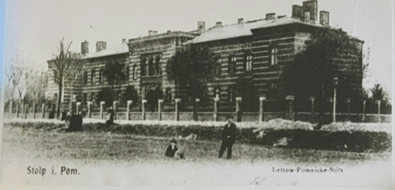

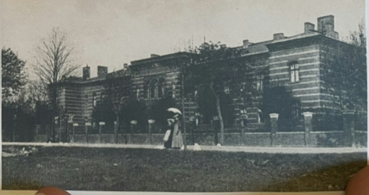

ELEWACJA ZACHODNIA 2OBR.

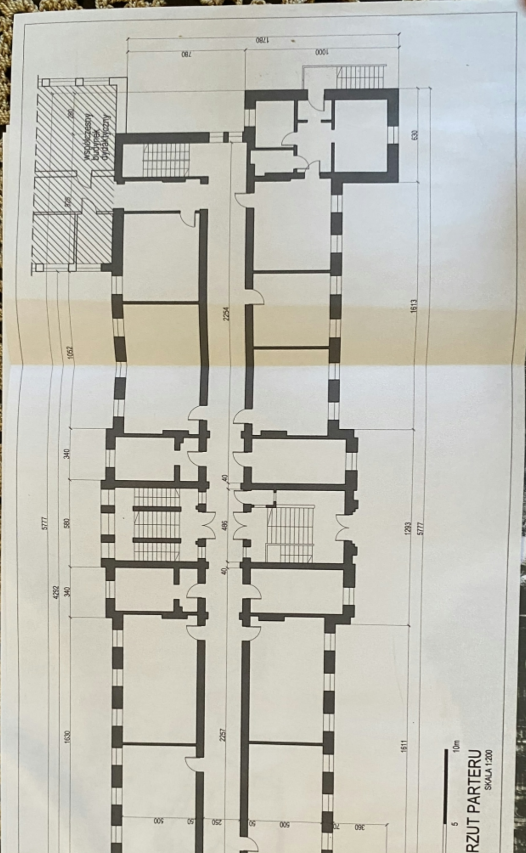

CJA ZACHODNIA 2OBR.

Lettow-Pomeiske-Stift

35.

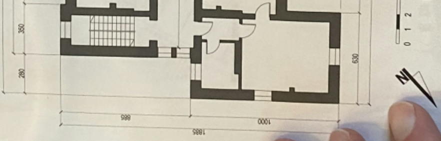

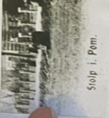

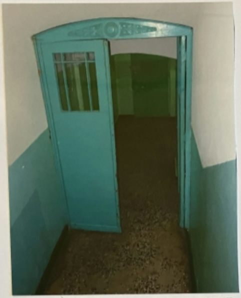
33.

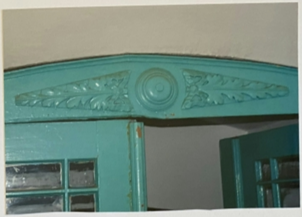
34.

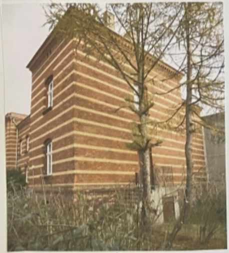
ELEWACJA ZACHODNIA 2013R.

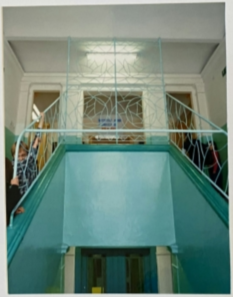
35.

36.

. DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 5.**

ść	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
SŁUPSK	Budynek szkolny - ul. Lutosławskiego 23	Dokumentacja fotograficzna

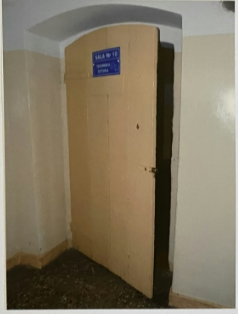
30.

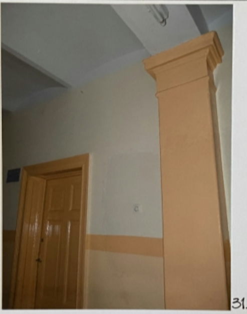
31.

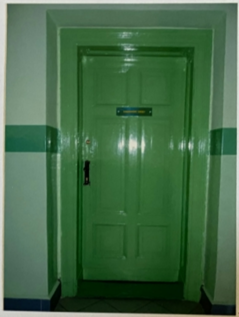
32.

Fot.30. Stolarka drzwiowa w piwnicy
Fot.31. Detal wystroju wnętrza – pilaster w korytarzu
Fot.32. Typowa powtarzalna stolarka drzwiowa wewnętrzna w budynku
Fot.33-34. Drzwi wejścia prowadzącego do piwnic (obecnie szatnie) od strony klatki głównej
Fot.35. Klatka główna wewnętrzna budynku
Fot.36. Detal balustrady na głównej klatce schodowej w budynku

ałożył: mgr inż. arch. Marcin Palacz, 2010r.

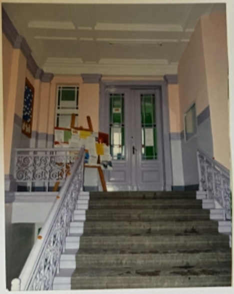
25.

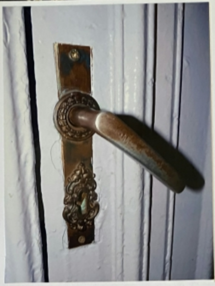
26.

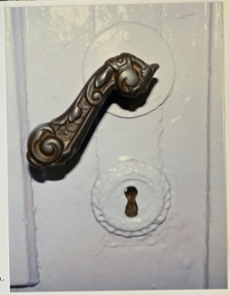
27.

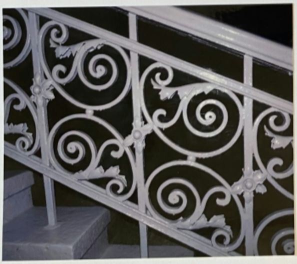
28.

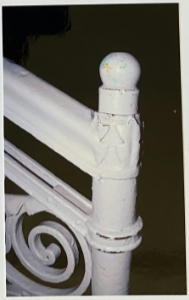
29.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ZAŁĄCZNIK NR 4.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
SŁUPSK	Budynek szkolny – ul. Lutosławskiego 23	Dokumentacja fotograficzna

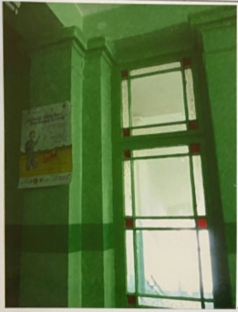
21.

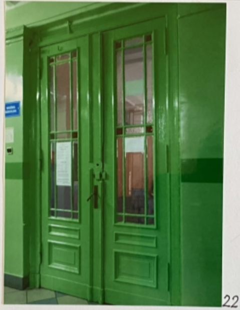
22.

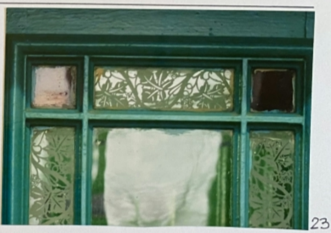
23.

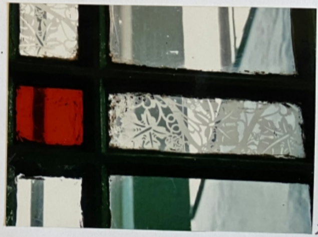
24.

Fot.21. Stolarka okienna wewnętrzna przejścia z korytarza na główną klatkę schodową
Fot.22. Drzwi do sieni – widok od strony korytarza
Fot.23-24. Detal szklenia drzwi i okien wewnętrznych z florystycznym ornamentem
Fot.25. Widok sieni od strony wejścia głównego
Fot.26-27. Detal pierwotnych szyldów i klamek w budynku
Fot.28-29. Detal balustrady schodów w sieni głównej

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Marcin Palacz, listopad 2010 r.

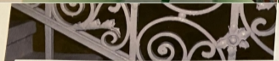

15.

16.

17.

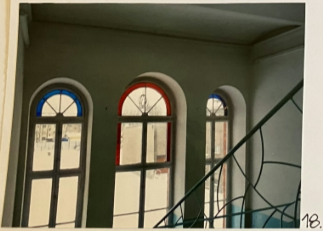

18.

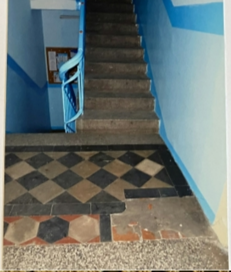

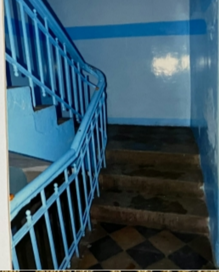

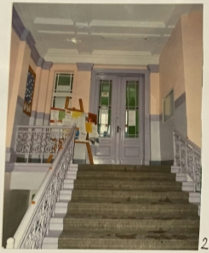

25.

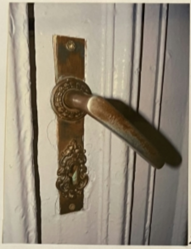

26.

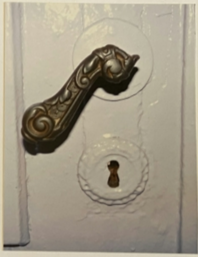

27.

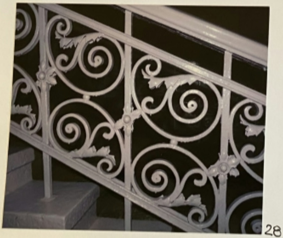

28.

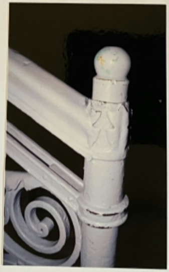

29.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

ZAŁĄCZNIK NR 3.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
SŁUPSK	Budynek szkolny – ul. Lutosławskiego 23	Dokumentacja fotograficzna

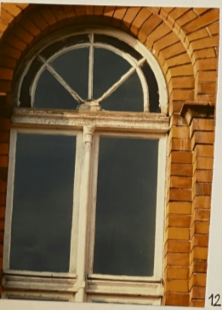

12.

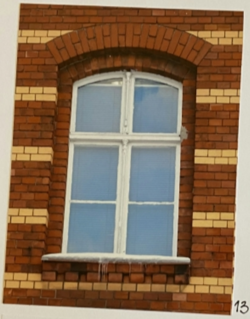

13.

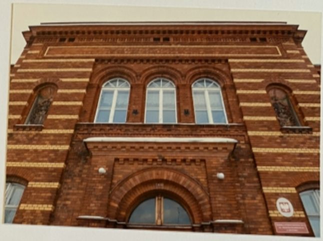

14.

Fot.12 stolarka okienna nad wejściem od strony elewacji południowej
Fot.13. Typowa pierwotna stolarka okienna w budynku
Fot.14. Ryzalit wejścia głównego elewacji północnej
Fot.15. Detal słupka i ślemienia pierwotnej stolarki okiennej
Fot.16. Pierwotne zamykanie okna „motylkowe" z klamką
Fot.17. korytarz budynku na parterze
Fot.18. okna pseudoryzalitu od strony południowej – widok od wewnątrz
Fot.19-20. Klatka schodowa boczna z pierwotna balustradą i posadzką

ałożył: mgr inż. arch. Marcin Palacz, listopad 2010 r.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 3.**

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
SŁUPSK	Budynek szkolny – ul. Lutosławskiego 23	Dokumentacja fotograficzna

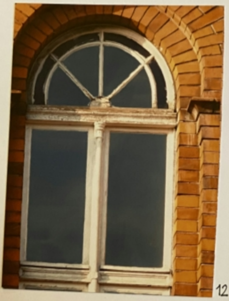

12.

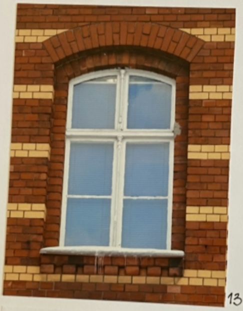

13.

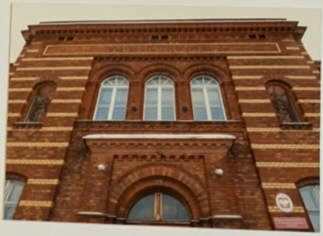

14.

Fot.12 stolarka okienna nad wejściem od strony elewacji południowej
Fot.13. Typowa pierwotna stolarka okienna w budynku
Fot.14. Ryzalit wejścia głównego elewacji północnej
Fot.15. Detal słupka i ślemienia pierwotnej stolarki okiennej
Fot.16. Pierwotne zamykanie okna „motylkowe" z klamką
Fot.17. korytarz budynku na parterze
Fot.18. okna pseudoryzalitu od strony południowej – widok od wewnątrz
Fot.19-20. Klatka schodowa boczna z pierwotna balustradą i posadzką

Wkładkę założył: mgr inż. arch. Marcin Palacz, listopad 2010 r.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 2.**

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
SŁUPSK	Budynek szkolny – ul. Lutosławskiego 23	Dokumentacja fotograficzna

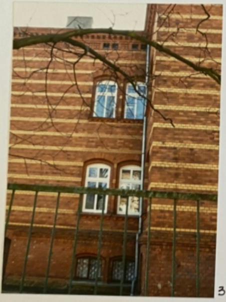
3.

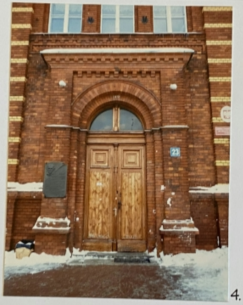
4.

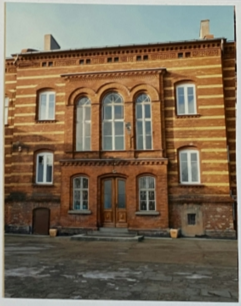
5.

Fot.1. Elewacja frontowa – północna
Fot. 2. Elewacja tylna – południowa
Fot. 3. Fragment elewacji bocznej - wschodniej
Fot. 4. Portal wejściowy budynku
Fot. 5. Pseudoryzalit na elewacji tylnej
Fot.6-7. Fragment gzymsu wieńczącego
Fot. 8. Drzwi wejścia od strony tylnej
Fot. 9. Płaskorzeźba z herbem rodu von Lettow (Aleksander)
Fot. 10. Płaskorzeźba z herbem rodu von Zitzewitz (Barbara)
Fot. 11. Fragment cokołu elewacji wschodniej

ałożył: mgr inż. arch. Marcin Palacz, listopad 2010 r.

19.

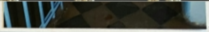
20.

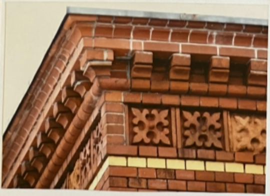
6.

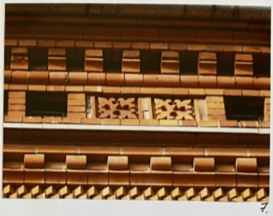
7.

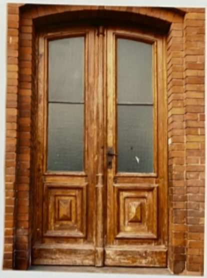
8.

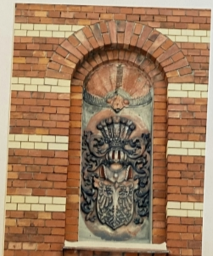

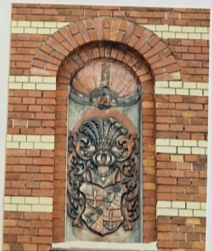

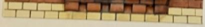

9.

10.

11.

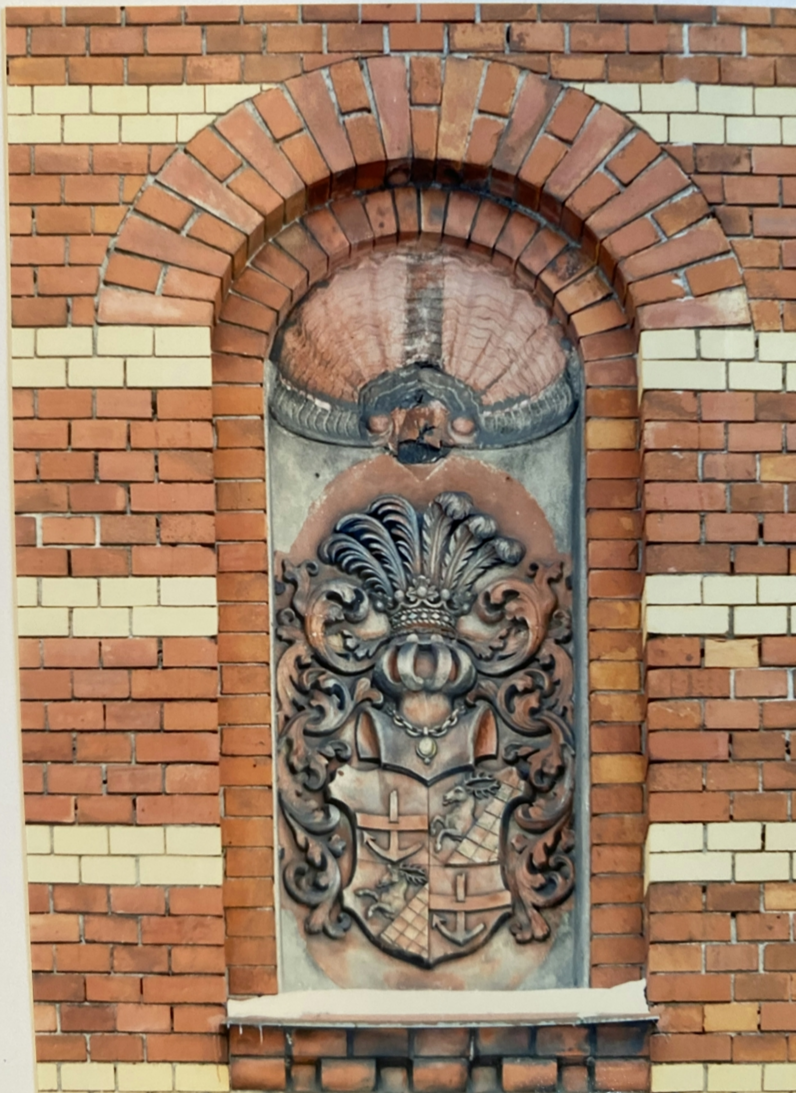

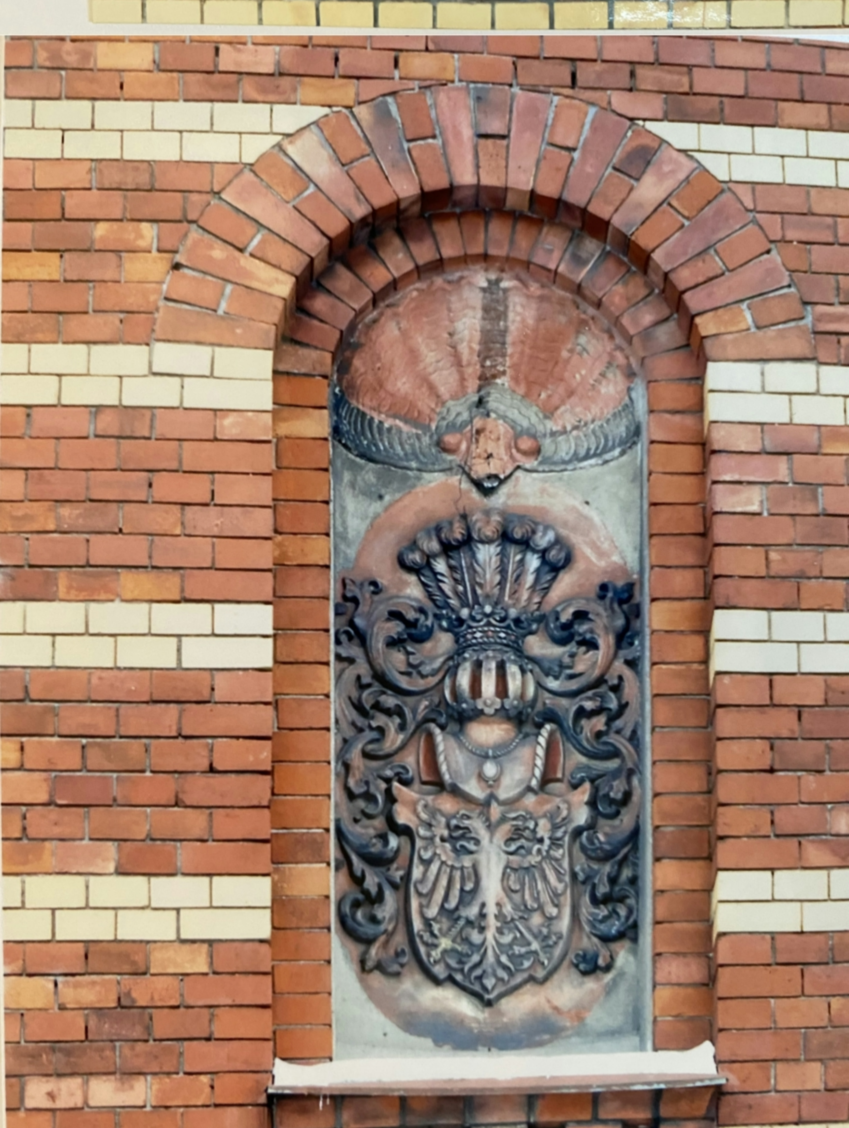

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok. 13518 m^3	ok. 2009 m^2	Budynek mieszkalny	Budynek szkolny

18. Prace budowlane , ich przebieg i dokumentacja

1959 r. – rozbudowa szkoły o skrzydło w części południowo-wschodniej budynku.
2002 – 2009 – wymiana części stolarki okiennej w budynku na nowa z pvc
2010 r. – renowacja cokołu budynku poprzez uzupełnienie ubytków cegieł

Dane udostępnione przez Szkołę Podstawową Nr 1 w Słupsku

19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)

Ogólny stan budynku dobry.

20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Budynek wymaga prac konserwatorski zwłaszcza elewacje z uwzględnieniem elementów dekoracji architektonicznej oraz stolarki okiennej na klatce schodowej.

---

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

1. „Dokumentacja naukowo – historyczna miasta Słupska" pod redakcją Czesławy Betlejewskiej, Gdańsk 1990 r., w zasobach WUOZ w Gdańsku Delegatura w Słupsku
2. „Adressbuch Stolp", roczniki: 1934, 1938.
3. „Style w architekturze", Wilfried Koch, Świat Książki, W-wa 1996 r.
4. „Historia architektury dla wszystkich", Tadeusz Broniewski, Ossolineum, Wrocław 1990 r.
5. „Stolp in Pommern – eine ostdeutsche Stadt", Karl-Heinz Pagel, Lubeka, 1977r.
6. „Słupsk – Miasto i Powiat", Friedhelm Schulz, Heinz-Joachim Wolter, Bonn, 2000r.
7. „Stolp Bilder aus dem Leben der stadt von 1860 – 1984", Friedhelm Schulz, B.Wolter, Bonn, 1984r.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania)

„Bebauungsplan der Stadt Stolp" wg. Jackela, karta nr 4, plan miasta z 1893r. w zbiorach WAP w Słupsku
Plan miasta Słupska z 1911r., WUOZ w Gdańsku Delegatura w Słupsku
Plan miasta Słupska z 1933r., WUOZ w Gdańsku Delegatura w Słupsku
Plan miasta Słupska z 1940r., WUOZ w Gdańsku Delegatura w Słupsku
Fotograficzna dokumentacja archiwalna WUOZ w Gdańsku Delegatura w Słupsku

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst mgr inż. arch. Marcin Palacz, listopad 2010r.

plany, rysunki j.w.

zdjęcia fotograficzne j.w.

miejsce przechowywania negatywów:

W formie nośnika elektronicznego – WUOZ w Gdańsku Delegatura w Słupsku

Środki na wykonanie karty przekazane zostały z budżetu Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

wkładki nr 1- 3